

Oktober 1990

Kære venner,

Efter et meget givende og spændende Årskursus for børnehave- og fritidspædagoger ved Danmarks Lærerhøjskole i København sammen med dejlige lærere og kolleger er jeg tilbage i Beirut.

Her går dagligdagen sin ustabile gang med vand i hanerne et par gange i ugen og en til to timers eller ingen elektricitet per dag. De sporadiske interne kampe i henholdsvis kristne og muslimske grupper har kostet mange menneskeliv og stor materiel skade det sidste års tid. Det er værd igen at understrege, at der ikke er tale om egentlig religionskrig i Libanon. Årsagen til udbruddet af den nu 15 år lange borgerkrig var den totalt uretfærdige fordeling af privilegier - penge og magt. Det var den sociale uretfærdighed, der fik kampene til at blusse op i 1975, men det lykkedes for visse politiske og militære ledere at inddrage religiøse tilhørsforhold, og de blev godt hjulpet af verdenspressen. Det er et mønster, som gentages i mange lande, hvor etniske eller religiøse følelser udnyttes - nu sidst i Indien. Stormagterne skaber ustabilitet og krige i udviklingslandene o.a. lande for dermed at kunne dirigere den politiske og sociale udvikling. De støtter de kræfter, der er parate til at ofre medborgernes liv og velfærd for at bevare eller opnå egne privilegier.

Indtægten fra olien, "det sorte guld", som landene omkring den Arabiske/Persiske Golf besidder og som verden i høj grad er afhængig af, kunne bruges til at støtte en positiv udvikling af alle landene i området og til at bekæmpe tørke og hungersnød i mange andre lande. Men de få privilegerede i mange af olielandene sløser i stedet disse ubegribelige rigdomme væk på eget forbrug og ved at investere i USA o.a. vestlige lande.

Palæstinas deling i 1948 blev årsagen til hele Mellemøsten-konflikten og de deraf følgende flygtningestrømme og menneskelige lidelser. Hundrevis af Intifadaens børn er i de sidste tre år blevet dræbt eller såret af kugler fra den israelske besættelsesmagt. Mange andre børn og unge i de besatte områder er udsat for tortur i de israelske fængsler. Skoler og universiteter har været lukket de sidste par år.

Hvor er den samlede verdens blokade og boykot af Israel og FN's uigenkaldelige krav om den israelske hærts tilbagetrækning fra alle de områder, som Israel har holdt under militær besættelse i over 23 år.....

Kun ved en positiv løsning af Palæstinaproblemet kan konflikterne i Libanon, den Arabiske/Persiske Golf o.a. lande i Mellemøsten løses. Ved at bruge områdets utrolige rigdomme til en retfærdig social-økonomisk udvikling af alle landene kan freden skabes.

Måske ville en del af verdens problemer kunne løses, hvis alle de magtbegærlige økonomiske, politiske og militære ledere blev genopdraget i gode social-pædagogiske børnehaver. Det er naturligvis utopi, men når vi ved hvor meget et barns første leveår betyder for dets videre udvikling, må vi gøre vort til at skabe en bedre fremtid ved at tilbyde den nye generation af børn muligheder for at udvikles i fredelige omgivelser - fri for nød, fattigdom og menneskelig deprivation.

Ingen mennesker som har rimelige livsvilkår i deres egne lande vælger at blive flygtninge.

Endnu er den politisk/militære situation i Libanon uberegnelig. Tør vi håbe på fred i Libanon og hvis ja, hvilken fred?

Solen skinner, børnene leger nede på gårdspladsen og duerne flyver i fine formationer hen over den blå himmel, mens politikerne taler om et forenet Beirut.

Universiteter, skoler og børnehaver har åbnet igen efter en lang sommerferie. Mange skoler og næsten alle børnehaver er privat ejede, og mange familier har ikke råd til at betale de tårnhøje "skolepenge". De må derfor holde deres børn hjemme.

De seneste 8 års inflation i Libanon er ubeskrivelig. I 1982, før den israelske invasion var 1 US\$ = 4 LL (libanesiske pund). I august/september nåede dollaren op på 1.200 LL p.g.a. Golf-krisen, efter at den et års tid havde været ca. 500 LL. I skrivende stund er 1 US\$ = 885 LL.

Priserne er steget mindst lige så meget som dollaren, og lønningerne følger slet ikke med. Det siges, at der nu er 60% mindre affald i Beiruts gader. Det er ikke mærkeligt, for man ser overalt både børn og voksne tage madrester og ting som de kan sælge til genbrug fra affaldsbunkerne.

Der er nu tale om en virkelig økonomisk krigstilstand i Libanon....

Ghassan Kanafanis Kulturfonds aktiviteter

I det forløbne år har vi fortsat vort arbejde med at udvikle vore børnehaver for ca. 900 børn.

Desværre blev vores store børnehave i Ain Al Helweh lejren, Saida igen beskadiget i forbindelse med de heftige kampe i lejren i juli og september måned. Børnehavens bus er blevet istandsat, men vi har foreløbig udskiftet de ødelagte vinduer med plastic og kun udført de mest nødvendige reparationer. Situationen i lejren er stadig anspændt, men børnehaven åbnede for to uger siden med 300 børn i to skift, og der er mange børn på ventelisten.

Vi havde egentlig planlagt at starte ombygningen af vores lille børnehave i Rashediyeh lejren, Tyrus i løbet af sommerferien. Men p.g.a. et underskud på vort budget i 1989 og fordi vi ikke kan forvente støtte fra vore trofaste venner i Kuwait i år, har vi udsat dette projekt til 1991. Vi håber da, at vores økonomiske situation vil være forbedret. Børnehaven fungerer fortsat rimeligt i de "gamle" rum, og vi modtager nu 50 børn om dagen.

GKK's lille børnehave i Bourj Barajneh lejren, Beirut har trængt til en gennemgribende istandsættelse siden "Lejrkrigen" i 1987. Den er nu

Solen skinner, børnene leger nede på gårdspladsen og duerne flyver i fine formationer henover den blå himmel, mens politikerne taler om et forenet Beirut.

Universiteter, skoler og børnehaver har åbnet igen efter en lang sommerferie. Mange skoler og næsten alle børnehaver er privat ejede og mange familier har ikke råd til at betale de tårnhøje "skolepenge". De må derfor holde deres børn hjemme.

De seneste 8 års inflation i Libanon er ubeskrivelig. I 1982, før den israelske invasion var 1 US\$ = 4 LL (libanesisk pund). I august/ september nåede dollaren op på 1.200 LL p.g.a. Golf-krisen, efter den et års tid havde været ca. 500 LL. I skrivende stund er 1 US\$ = 885 LL.

Priserne er steget mindst lige så meget som dollaren og lønningerne følger slet ikke med. Det siges, at der nu er 60% mindre affald i Beiruts gader. Det er ikke mærkeligt, for man ser overalt både børn og voksne tage madrester og ting som de kan sælge til genbrug fra affaldsbunkerne.

Der er nu tale om en virkelig økonomisk krigstilstand i Libanon...

Ghassan Kanafanis Kulturfonds aktiviteter

I det forløbne år har vi fortsat vort arbejde med at udvikle vore børnehaver for ca. 900 børn.

Desværre blev vores store børnehave i Ain Al Helweh lejren, Saida igen beskadiget i forbindelse med de heftige kampe i lejren i july og september måned. Børnehavens bus er blevet istandsat men vi har foreløbig udskiftet de ødelagte vinduer med plastik og kun udført de mest nødvendige reparationer. Situationen i lejren er stadig anspændt, men børnehaven åbnede for to uger siden med 300 børn i to skift, og der er mange børn på ventelisten.

Vi havde egentlig planlagt at starte ombygningen af vores lille børnehave i Rashediyeh lejren, Tyre i løbet af sommerferien. Men p.g.a. et underskud på vort budget i 1989 og fordi vi ikke kan forvente støtte fra vore trofaste venner i Kuwait i år, har vi udsat dette projekt til 1991. Vi håber da, at vores økonomiske situation vil være forbedret. Børnehaven fungerer fortsat rimeligt i de "gamle" rum og vi modtager nu 50 børn om dagen.

GKK's lille børnehave i Bourj Barajneh lejren, Beirut har trængt til en gennemgribende istandsættelse siden "Lejrkrigen" i 1987. Den er nu blevet istandsat og malet. Vi har udvidet børnehaven ved at bygge en etage ovenpå den "gamle" børnehave bestående af et grupperum, et lille malerrum, et badeværelse og en stor altan samt en tagterrasse. Det er nu blevet en rar børnehave for 50 børn.

Børnehaven i Mar Elias lejren, Beirut er blevet repareret og malet i sommerferien og er blevet meget flot. Vi modtager 75 børn om dagen, også mange libanesiske børn hvis forældre ikke har råd til at sende dem i private børnehaver.

I alle GKK's børnehaver opkræves et lille symbolsk beløb fra familierne, ca. 10 dollar per år, og socialt hårdt ramte familier, som ikke har en egentlig forsørger, betaler ikke.

GKK's to store børnehaver i Tripoli området, oprettet i Badawi lejren i 1975 og i Nahr Al Bared lejren i 1978 har fungeret fint hele året. Heldigvis har situationen i det nordlige Libanon været rolig i de sidste par år. De to børnehaver er blevet istandsat i løbet af sommerferien og åbnede i begyndelsen af oktober med henholdsvis 150 børn og 200 børn i to skift. Også her er der mange børn på ventelisten.

Arbejdet i vore to specialbørnehaver for mentalt handicappede børn i Ain Al Helweh lejren og fysisk handicappede børn i Mar Elias lejren, ialt 30 børn, udvikler sig virkelig godt.

Folkekirkens Nødhjælp har givet støtte til at ansætte en ergo-terapeut. Desværre kan den person vi havde truffet en aftale med, en meget dygtig norsk ergo-terapeut med lang erfaring i arbejdet med fysisk handicappede børn, ikke komme foreløbig. Vi leder nu efter en anden dygtig ergo-terapeut.

I 1989 åbnede vi et lille værksted ovenpå specialbørnehaven i Mar Elias lejren, hvor der bliver produceret enkle møbler og handicapudstyr for børnene i børnehaven og deres hjem samt til andre handicappede børn, hvis forældre kommer til os for at få råd og vejledning. Vi er nu igang med at udstyre værkstedet med mere relevant værktøj og små maskiner.

I løbet af juli måned afholdt vi sommeraktiviteter for vore "gamle" børn i alle vore børnehaver.

I august organiserede GKK i samarbejde med en anden lokal organisation en sommerlejr for ca. 100 børn - handicappede børn fra vores børnehaver og børn fra socialt hårdt ramte hjem in Ain Al Helweh lejren og Saida. Lejren som blev afholdt i et meget smukt område i Shouf bjergene var meget vellykket.

KG Resource & Training Center som er tilsluttet GKK uddannede i Juni 1990 det første hold børnehavepædagoger efter to års kursus. Deltagerne er nu tilbage i deres børnehaver. Vi starter nu det andet hold med 22 deltagere, palæstinensiske og libanesiske unge kvinder fra børnehaver i Beirut, Saida, Tripoli og Tyre samt to unge mænd, der har arbejdet i fritidsaktiviteter med større børn.

Ghassan Kanafani på dansk

Forlaget Rhodos i København har i april 1990 udgivet Ghassan Kanafanis berømte roman MÆND I SOLEN. Den er oversat af hans søn Fayez Kanafani og har forord af Kirsten Thorup.

Romanen som beskriver tre mænd - tre generationer af palæstinensiske flygtninge - og deres forsøg på at blive smuglet til Kuwait for at arbejde og tjene penge og derved hjælpe deres familie på Vestbredden og i Jordan, ender i tragedie. MÆND I SOLEN er uhyre aktuell idag, fordi den analyserer og behandler tre vigtige spørgsmål med stor menneskelig indsigt. - Palæstinatragedien, flygtningeproblematikken og situationen omkring Kuwait/Irak.

Ghassan Kanafani var forud for sin tid. Hans litterære værker er lige så aktuelle idag, som da han skrev dem. Forlag i Italien og Spanien er nu ved at udgive bl.a. Mænd i Solen på italiensk og spansk og et universitetsforlag i Texas, USA udgav i august en samling af hans noveller.

Hans navn står skrevet på husvæggene i de besatte områder og hans bøger bliver der trykt og læst illegalt...

Vi siger hermed tak for jeres støtte til vort arbejde og sender vore bedste hilsener med håbet om frihed og fred i hele verden...

Anni Kanafani